

TEMA: MOT MARKEDET

■ 9. september er det stortingsvalg. RV satser nå på vinne tilbake to mandater, med Aslak Sira Myhre på førsteplass i Oslo og Torstein Dahle på topp i Hordaland. Partiet har i dag mange unge velgere og medlemmer, og tror på et nasjonalt gjennombrudd etter å ha opplevd framgang på hele 1990-tallet.

■ For to år siden var ingen interessert i å danne ATTAC i Norge. Nå strømmer medlemmer til den markedskritiske organisasjonen, og lokalgrupper vokser fram som paddehatter. Hva skyldes denne forandringen i holdninger, og hva kan ATTAC bety framover?

■ 15.-16. juni drar demonstranter fra hele Europa til Göteborg for å protestere mot EU og nyliberalismen. RV mener det er viktig å gi aksjonene en folkelig profil, med klar brodd mot EU. Göteborgaksjonen 2001 har ordna overnattingsplasser og busstransport. Meld deg på med en gang!

leder

SIDE 6-7

SIDE 8

Opprør

1. mai-avisa til Raud Valallianse

NR 4 2001

Dette nummer:

RV TAR SIKTE PÅ TO MANDATER

STATKRAFT OG STATOIL

ATTAC OG GLOBALISERING

KAMP MOT EU I GÖTEBORG

BLI MED PÅ SOMMERLEIR

Stopp sykehusreformen!

» Dette blir den største norske omveltningen siden Harald Hårfagre og den vil skje raskt.

Tore Tønne, 1. desember 2000

» Dette er bortimot en blåkopi av Frps politikk. I store trekk kunne jeg skrevet dette selv.

John Alvheim (Frp) om høringsnotatet, 18. januar

<http://www.rv.no> – den revolusjonære heimesida for deg!

Pleturadresse:
Rød Valgallianse
Osterhaus gate 27, 0183 Oslo

BLAD

OPPRØR

MEDLEMSAVIS FOR RAUD VALALLIANSE

BLADSTYRAR: Bjarke Friborg
BLADSTYRE: Finn Olav Rolijordet, Stine Akre,
Pål Hellesnes, Lars Akerhaug
BLADBUNAD: Lars Nygård, Einar Børresen, Bjarke Friborg
TRYKK: Avistrykk Norge

ADRESSE: Osterhausgate 27, 0183 Oslo
TELEFON: 22 98 90 54, TELEFAKS: 22 98 90 55
E-POST: oppror@rv.no

RV-konto: 0823 03 11 944
(Opprør og medlemsinnbetaling)

Vi skal tilbake!

Rød Kontantstøtte
– gi penger til RV
sin valgkamp!

RV
Osterhausgate
27, 0183 Oslo
Konto nr.:
0805 22 51 916

Vi vil stoppe gasskraftverkene!

Natur og Ungdom er Norges eneste miljøorganisasjon for ungdom, med hundre lokallag spredt over hele landet. Vår viktigste sak er mot forurensende gasskraftverk og menneskeskapt klimaendring.

Vi er ungdom som bruker tida vår på å stoppe mektige klimabøller. Det koster litt penger. Du kan støtte vårt arbeid mot forurensende gasskraftverk ved å sette noen kroner inn på kontonummer 5010 0505492:

23 32 74 00 - info@nu.no - www.nu.no

RV trengs på tinget

Norge nærmer seg igjen stortingsvalg, og valgflesket har begynt å modnes. Mens Krf bare lover Bondevik, har Ap-regjeringa brukt de siste ukene på å drysse stadig nye gaver over folk. Milliardene skal strømme fra oljefondet, barnehagene skal bli gratis og studiefinansieringa kraftig forbedret bare nok folk stemmer Ap ved valget til høsten.

Problemet er at alt det gode skal skje etter valget. Før valget derimot, gjennomfører Arbeiderpartiet store negative reformer i hastetempo for å få dem unna før valget. Sammen med Høyre og Frp vil Ap innføre konsernmodellen for sjukehusdrifta i Norge. I de nye sjukehusforetaka blir pasienter likestilt med oppdrettslaks. Innsatsvarer i regnskaper som skal gå i null.

Sammen med Krf og Høyre skal Statoil privatiseres, olje og kraftressurser selges til storkapitalen med Ap i førersetet. Sist men ikke minst blir forsvaret vårt lagt om til et angrepsapparat. Om Ap får viljen sin går vi fra et vernepliktsbasert folkeforsvar, til et Rambo-forsvar basert på verva soldater som skal ut i verden og slåss. Dette er ikke en politikk som egner seg til å møte høyrepopulismen med, rett og slett fordi det er den samme politikken som høyrepopulistene ønsker. Ikke uten grunn er det politikere som John Alvheim og Carl I. Hagen som hyller Aps forslag.

Stortingspartiene må ikke vurderes utifra hva de sier i valgkamp, men hva de gjør mellom valgkampene. Norge trenger partier og politikere på stortinget som sier det samme før og etter valget, og politikere som slåss med nebb og klør mot høyresidas privatisering og

markedsliberalisering av hverdagen. Derfor trengs RV på tinget.

«I de nye sjukehusforetaka blir pasienter likestilt med oppdrettslaks»

Da Norge våren 1999 gikk til krig mot Jugoslavia, var det ingen partier på stortinget som gikk mot det. Bare det i seg sjøl er god nok grunn til at RV bør bli

representert på stortinget til høsten. Vi aksepterer ikke at Norge skal følge USAs bud i all utenrikspolitikk. Vi vil ha en klar støtte til palestinerne, og boikott av Israel så lenge de okkuperer palestinsk territorium. Vi vil ikke samarbeide med en president Bush, som forkaster alle miljøavtaler og opptrer som cowboy i utenrikspolitikken, men med folkelige bevegelser i hele verden. Vårt mål er å bekjempe den globale plyndringa av folk og resurser, ikke å styrke den gjennom oljefond og angrepshær.

«Stortingspartiene må ikke vurderes utifra hva de sier i valgkamp, men hva de gjør mellom valgkampene. Norge trenger partier og politikere på stortinget som sier det samme før og etter valget, og politikere som slåss med nebb og klør mot høyresidas privatisering og markedsliberalisering av hverdagen. Derfor trengs RV på tinget.»

På stortinget er det moderne å si at velferdsstaten er for stor. At så mange jobber i offentlig sektor blir omtalt som om det skulle være en slags sykdom. Men verken sjukehus eller kommuneøkonomi utgjør i dag mer av BNP

enn de gjorde for 10-20 år siden. Mye må gjøres bedre i det offentlige, men betingelsen for å få mer ut av de som jobber der er å øke ressursene, ikke å spare. Offentlig sektor er dominert av kvinner, kvinner som driver omsorgsarbeid som før blei gjort i hjemmet. Alternativet til det offentlige, er at de som har råd kjøper seg disse tjenestene i et privat marked, mens en stor gruppe kvinner blir sent tilbake til k j ø k k e n b e n k e n . Kontantstøtta har vist at det fortsatt er mor som blir hjemme, hvis ungene skal passes sjøl. Offentlig sektor må styrkes, gis ressurser og de

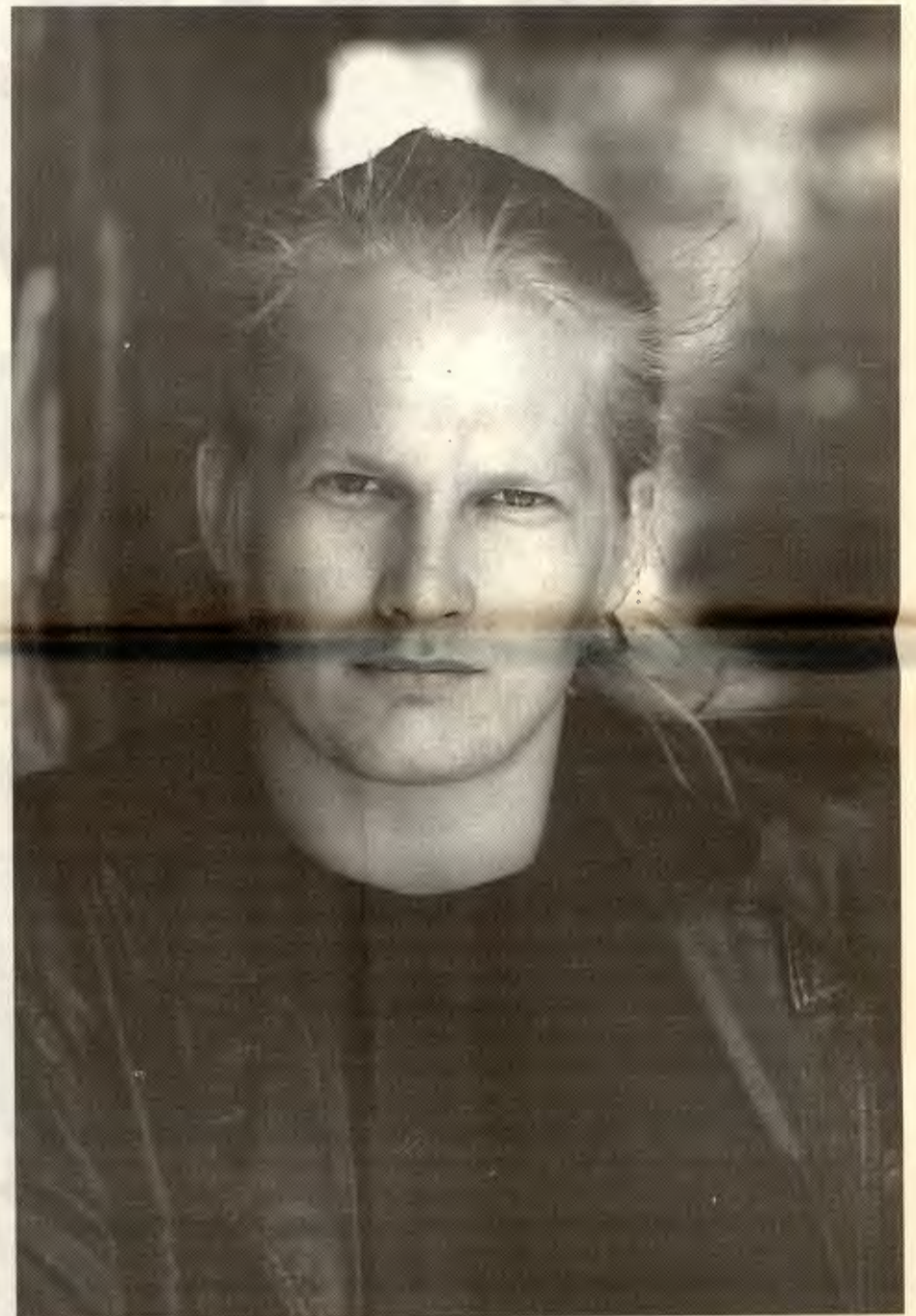
«At så mange jobber i offentlig sektor blir omtalt som om det skulle være en slags sykdom»

som jobber i helse, utdanning og omsorg må gis tillit og lønn. Å kreve at alle skal yte mer, og samtidig gi faglærte hjelpepleiere under 200.000 i lønn er å spytte på folk. Vanstyret må fjernes, men innen rammen av en offentlig drevet og eid velferdstat.

RV trengs på tinget fordi vi holder står fast i kampen for rettferdighet, for kollektive løsninger og internasjonal solidaritet, sjøl om det visstnok ikke er moderne. Vi vil være en sosialistisk stemme i et grått

storting. Politikernes valgløfter er sjelden verd papiret de er skrevet på, men RV på stortinget vil være en opposisjon som synes lenge etter at løftene er lagt i skuffen og prosedyrene er den samme som alle år. Gratulerer med dagen, og sjekk løftene for fire år siden når valgkampen setter inn for fullt.

Aslak Sira Myhre, RV-leder

Aslak Sira Myhre er RVs førstekandidat i Oslo, og leder av RV.

– Stopp Tønne!

Tønne sin sjukehusreform er del av ein internasjonal kampanje for liberalisering av helsevesenet. Berre folkeleg motstand mot reformen kan snu utviklinga.

Av Bjørn Tore Egeberg

Arbeidarpartiet har henta inn Tore Tønne frå Røkke-imperiet for å få fart på marknadsorienteringa av helsevesenet. Eit sentralt punkt i sjukehusreforma er å omdanne sjukehusa til fristilte føretak. Opprør har spurt førstekandidaten til RV i Nordland, jordmor og sjukepleiar Berit Mortensen (37), om korleis pasientar og tilsette vil merke reforma.

MARKNADSTILPAS-SING

– I starten vil dei ikkje merke så mykje. Politikarane har bit for bit innført marknadsmekanismar i helsevesenet. I sjukehusa har vi "Innsatsstyrt finansiering" som tvingar sjukehusa til å nedprioritere behandling som ikkje gir utteljing i systemet. Dette fører bit for bit til at ventelistene veks for dei pasientgruppene som sjukehusa ikkje tener pengar på. I mellomtida ligg andre pasientar inne og vert overbehandla – for å løyse ut meir pengar frå inntektssystemet.

Kva skjer med lokalsjukehusa?

– Noreg har mange lokalsjukehus som kan ta seg av akutte skadar og sjukdommar. Dette er eit resultat av ei politisk prioritering. Etter reforma vil helseføretaka styre sjukehusa etter økonomiske resultat. Då vil akuttberedskapen på lokalsjukehusa stå fram som ulønnsam. Lokalsjukehusa skal legge inn billegast mogleg anbod på sine spesialfunksjonar, i konkurranse med andre sjukehus, både private og offentlege. For å få til det må dei totale kostnadane ned og då vert det fort eit press på akuttberedskapen og fødeavdelingane kor det er naudsynt med døgnkontinuerleg vaktberedskap.

– Dette er kostbart på sjukehus med lite pasientgrunnlag og det har dei seinare år vore eit stort press på sjukehuseigaren for å få rasjonalisert vekk denne kostbare delen av drifta. Dette har ikkje lukkast å få til under demokratisk styre, men i ein bedriftsøkonomisk modell tydar underskot at leinga må kutte kostnader. Sjukehusa vil dermed

etter kvart tvingast til å legge ned desse funksjonane sjølve. Akuttberedskap og fødeavdelingar står i fare ved alle lokal-sjukehus.

Dei tilsette går ei vanskeleg tid i møte. No skal vi tenkje i bedriftsøkonomiske prinsipp. Det er ikkje lett for ei jordmor å sjå føre seg korleis dette vert i praksis. I dag gjer ein normal fødsel av eit nytt menneske liten økonomisk gevinst – paradoksalt nok. Er ikkje pleie av gamle folk viktig av etiske grunnar aleine? Kjem dette systemet til å hjernevaske oss til å tenkje meir på sjukehusøkonomien enn på pasienten? Kven skal seie kva eit menneskeliv er verdt?

FOR EIT DEMOKRATISK HELSEVESEN

Kva vil RV?

– RV vil at folk skal vere så friske og glade at ingen treng sjukehus... Nei, dette vart ikkje heilt realistisk, ler Berit. RV vil ha eit demokratisk og etisk ansvarleg helsevesen. I dag er det mange som opplever det godt og trygt å komme på sjukehuset, men også mange som møter eit kaldt og upersonleg system. Fylkeskommunen har på mange vis vore ein dårleg eigar. Det har mellom anna vore vanskeleg for einskilde lokalsjukehus å satse på å bli leiande på til dømes hofteoperasjonar eller brystkirurgi. Det er naudsynt med ein plan som sikrar lokalsjukehusa gjennom at alle får utvikle sine spesialområde.

– Ynske om ein slik plan er den viktigaste grunnen til at dei støttar at staten skal ta over drifta av sjukehusa. Men ein slik plan skulle staten tatt ansvar for allereie i dagens system. I sjukehuslova står det i §9a at departementet bl.a. kan bestemme fordeling av oppgåver mellom sjukehus. Finansieringa må då kunne reknast ut ifrå kvalitetssikring av det arbeidet sjukehuset skal halde på med og dermed ei gjennomtenkt rammefinansiering. Så må eit lokalt forankra sjukehusstyre styre innanfor desse rammene. Dei som styrer sjukehuset må vere pasientar, tilsette, og lokale folkevalde frå dekningsområdet til sjukehuset.

Marknadskritiske rørsler som ATTAC må dra i lag med distriktsopprøret og den faglege motstanden mot liberalisering og privatisering.

Tønne har sagt at sjukehusa skulle verte melde til Økokrim for sløsing med pengane til fellesskapet. Har han ikkje litt rett?

– Dette er ei total avsporing frå Tønne si side. Det er mykje byråkrati i sjukehusa, men det meste kjem av den innsatsstyrte finansieringa. Legane må nytte mykje tid til registrering av aktivitet og anna administrativt arbeid i staden for å behandle pasientane. Det vert neppe mindre sløsing når Tønne har gjennomført reforma sin.

KAMP GIR RESULTAT

Er det mogleg å stoppe marknadsreforma?

– Ja. Både i Storbritannia og på New Zealand er tilsvarande framlegg trekte attende. Men kommunar med lokalsjukehus må vere meir aktive enn dei har vore til no. Fagrørsla har levert høyringsfråsegner som har vore svært kritiske. No vert det jobba i kulissane for å få den faglege

motstanden til å smuldre opp. Ein talar om å oppretthalde dialogen og kunne påverke gjennomføringa av reforma.

– Men marknadskritiske rørsler som ATTAC er på offensiven. Det er viktig at RV får fram at framlegget til Tønne er ein del av ein internasjonal kampanje for å liberalisere helsevesenet. Internasjonal turbokapital står utanfor grensa vår og ventar på å få sleppe til og utkonkurrere dei offentlege sjukehusa i pressområda. Eg trur folk held på å vakne. Når distriktsopprøret og det antiliberalistiske opprøret går saman, skal Høgre, Frp og Ap få problem med å gjennomføre dette.

ÅTAK PÅ NKF OG RV

Til slutt – stortingsrepresentant Marit Nybakk (Ap) kom rett før påske med harde åtak på Norsk Kommuneforbund. Ho var mellom anna i harnisk over at eit medlem av RV hadde utforma

delar av kommuneforbundet sin informasjon om sjukehusreforma. Kva tykkjer du om dette?

– Eg har sjølv vert utsett for åtak av leiaren i Nordland Ap når det gjeld motstand mot reforma. Det er ei grov og desperat avsporing. Eg krev at Ap diskuterer sak og ikkje RV. Tønne har framstilt dette som den største reforma sidan Harald Hårfagre. Då må vi kunne krevje at Ap-politikare sett seg inn i framlegget, og er viljuge til å delta i eit offentlig ordskifte om det.

– Eg vil sjølv utfordre ein lokal Ap-politikar her i Sandnessjøen til eit opent debattmøte, og vil oppmoda alle RV-arar til å arbeide på same vis. Les motmeldinga og kast dykk ut i debatten, avsluttar Berit Mortensen.

Les sjølv motmeldinga på: www.nkf.no/nkf/Sykehus/motmeld.htm

Mer tid til hverandre

I dag jobber nesten halvparten av alle kvinner deltid, menn jobber derimot overtid. Kvinner jobber gjennomsnittlig ca. 30 timer i uka i dag, menn jobber altså mye mer. 6-timers normalarbeidsdag har i en årrekke vært en av den kvinnedominerte fagbevegelsens viktigste krav. Et krav som dessverre ikke har fått det gehøret det burde. På Stortinget sitter det i dag ikke et eneste

parti som har programfestet at de er for 6-timers dagen. Dette håper vi det vil bli en forandring på fra høsten.

– 6-timers normal-

arbeidsdag vil gjøre at folk får bedre tid til hverandre, og at livet skal være mer enn jobben, sier Marte Mjøs Persen, 2. kandidat på stortingslista til Hordaland RV.

– Kortere arbeidsdag vil gi folk større muligheter for å få tid til hverandre, barn og muligheten for å i større grad kunne engasjere seg i samfunnet rundt seg.

STRESS

Dagens arbeidsmarked er preget av sterke krav til effektivitet som for mange gjør at kravene blir så store til arbeidstakerne at stadig flere går ut i uførepensjon.

– Det er ikke sam-

funnmessig lønnsomt at folk ikke skal få bidra med det de kan og orker, fortsetter Marte. – 6 timers normalarbeidsdag vil kunne medføre at stressnivået i arbeidslivet minker og at folk holder ut lenger. Vi har mangel på arbeidskraft i dag og den arbeidsdelingen som 6-timersdagen representerer vil kunne føre til at flere kan sysselsettes og færre vil bli uføretrygdet.

KVINNER OG MENN

6-timers normalarbeidsdag vil kunne medføre at stressnivået i arbeidslivet minker og at folk holder ut lenger

fleste kvinner er i dag dobbeltarbeidende. Innføringen av 6-timersdag for alle vil medføre at menn kan ta del i en større del av arbeidet i den private sfære. Arbeidsdelingen vil derfor også gjøre seg gjeldende i hjemmene og ikke bare i arbeidslivet.

– Vi ser stadig større forskjeller i lønnsnivået i dagens samfunn. Forskjellene mellom kvinner og menns lønnsnivå er fortsatt alt for stort, fastslår Marte. – En viktig del av kampen for 6-timers normalarbeidsdag er lønnsproblematikken. Lik lønn for likt arbeid blir et stadig viktigere krav.

Den siste o

Hordaland RV tror på et stortingsmandat fra høsten – en representant som setter folk foran profittsyn.

Torstein Dahle er førstekandidat på Stortingslisten til Rød Valgallianse i Hordaland. Hadde valgresultatet fra de kommunene hvor RV fikk kommunestyrerepresentanter og fylkestingsresultatet i de øvrige kommunene vært resultatet ved et stortingsvalg hadde RV i 1999 manglet 100 stemmer på å bli representert på Stortinget fra Hordaland. Vi håper på et ennå bedre valg til høsten. Befolkningen i Hordaland og landet for øvrig trenger en uredd talsmann på Stortinget som setter folk og ikke økt profitt i sentrum.

Oljeformuen og inntektene fra den norske sokkelen er det som er basisen for den norske velferdsstaten. Med privatiseringen av Statoil blir nå denne bærebjelken kraftig svekket. Dette har stortingsrepresentantene fra Hordaland ikke prøvd å gjøre noe slagkraftig med. Tvert imot har flertallet av dem faktisk stemt for at

Torstein Dahle er svært populær i Bergen og Hordaland, og har en reell sjanse for mand

det skulle bli slik.

Det som skjer med oljen og gassen utenfor stuedøra vår, har stor betydning for sysselsetting og miljø i Hordaland. På Stortinget vil RV gå mot enhver form for nedsalg av statens eierinteresser i Statoil og SDØE. Uansett standpunkt

til selve olje- og gassutvinningen er det av stor betydning at staten kan bruke sin eierposisjon i Statoil som et redskap for å iverksette viktige krav til miljø og sikkerhet i leting og utvinning. Det er også viktig at Statoil kan bidra til å stabilisere sysselsettingen i

de bedriftene som jobber med leveranser til kontinentalsokkelen. Hittil har staten sviktet når det gjelder å bruke sin eierposisjon slik. Men behovet blir stadig større for en statlig aktør som driver etter andre prinsipper enn de internasjonale oljegigantene.

Folk først – eit partnerskap for rettferd

Eg har fått oppgaven med å skrive nokre få ord om stortingsvalkampen til RV i Hordaland. Den kunne ha starta med kaskadar av kritikk mot ein velferdsstat som er i ferd med å verte gradvis avvikla av staten. Og skjelt og smelt for at AS er i ferd med å verte ordet som skal løyse alle problem, no også innanfor den vanskelege omsorga. Eg kunne bedt nokon forklare meg følgjande: Eit AS sine pengar skal både verte brukte til å (1) produsere omsorgstenester og (2) gi pengar til dei som eig aksjeselskapet. Korleis kan det verte billegare og betre enn å berre gi

omsorg? Eg kunne også spurt kvifor vi lever innanfor eit økonomisk system som gjer at arbeidsinnsatsen vert lagt i å innreie butikkar og ikkje i å pusse opp skolar. Og så kunne eg ha avslutta med ein sluttappell fylt med patos: Din stemme tel – stem RV.

For det første er det så kaldt her eg sit, så det vert vanskeleg å skape noko raudglødande sine. Straumprisane gjekk opp med 25 prosent i fjor (sa dei nettopp i radioen), så ein får spare på varmen. Eg tenker: kven betaler alle TV-reklamene til min kraftleverandør BKK? Men sint

Listetoppene utgjør eit arbeidslag.

vert eg ikkje, det er for kaldt. Men no vert det jo snakka fint om at vi skal skape eit varmare samfunn: etter drapet på Holmlia snakkar alle om vi skal skape eit varmare samfunn. Få dagar etter drapet vart det i

Bergen arrangert eit antirasistisk fakkeltog kor ordføraren heldt appell, og ein av dei viktigaste parolane var «Bydelene mot rasisme». Denne parolen vart heva og ordføraren appellerte, samstun-

des som kommunestyret ville kutte tilskotet til bydelane og syte for at dei fikk generert eit enda større underskot. Ein vil altså ha eit varmare samfunn, som er mot rasisme, berre det ikkje kostar pengar. Men som

sagt, eg er ikkje sint, det er for kaldt.

For det andre er eg ikkje sikker på om din stemme tel. Skal ein døme etter valresultat har Raud Valallianse vorte større i Hordaland, men framleis ikkje store nok til å få ein representant inn på Stortinget. Det er ikkje naudsynt med noko valskred, men eit par hundre stemmer ekstra treng ein sannsynlegvis. Men samstundes kan ein komme inn med færre stemmar.

Val er rare. Men ein Stortingsrepresentant frå RV kan ikkje nokon garantere for, uansett kor gode dei er i mate-

Olje?

i september. (Faksimile fra Bergens Tidende)

På Stortinget vil RV også arbeide for at mer av Statoils kompetanse og ressurser skal rettes inn mot næringsutvikling i Fastlands-Norge. Det er viktig for å bevare og videreutvikle verdifull kompetanse. Og det vil være et skritt i riktig retning i ste-

matikk. Men tel din stemme på FrP, SV, Sp, Ap osv.? Korleis vert ein stemme talt i spelet om regjeringsposisjonar? Omtrent like mykje som dei politiske lovnadene partia kom med før valet. RV kan ikkje love gull og grønne skogar (lågare skattar, ingen økte avgifter, gratis barnehage og masse pengar til kollektivtrafikken) og det er ikkje heilt sikkert at partiet får ein representant på Stortinget. Men RV kan (uansett om partiet ikkje i

det for det som nå er makthavernes strategi for Statoils framtid: At selskapet skal utvikles til å bli akkurat som de andre internasjonale oljegigantene: En slagkraftig utplyndrer av fattige lands petroleumsressurser.

noko fylke får nok stemmer til å havne på tinget) love å WWzstå på sine politiske krav og alliere seg med folk som vil arbeide for rettferd for seg sjølv og andre, og mot regjeringskåte politikarar som (altfor ofte) ender opp med å lyge.

Inngå eit partnerskap i haust – eit partnerskap for rettferd

Espen Edvardsen (f. 1973) er partiløs og jobbar litt i Hordaland RV i samband med valkampen.

Statkraft: Fra kalv til ku før børsnotering

Den siste tiden har det vært en del oppslag rundt strømprisene. Strømmen har blitt dyrere, og dyrere skal den bli. Et amerikansk konsulentfirma spår doble strømpriser innen kort tid. Hva skjer? Og er det så galt?

Deler av miljøbevegelsen jubler over høyere strømpriser. Man tror at dette betyr at folk vil bli flinkere til å bruke strøm og slutte å sløse. Isolert sett et hederlig standpunkt. Men strømprisen har andre og mer skremmende perspektiver. Hele kraftbransjen rammes nå av markedsviruset og dette spres ikke for at vi skal bli miljøvennlige, men for å hente ut profitt av våre naturressurser.

KJØP OG SALG I KRAFTBRANSJEN

De siste to årene har vi sett store endringer i kraftbransjen. Lokale e-verk eksisterer så og si ikke lenger. De er fusjonert med andre eller solgt helt ut til store aktører som Hafslund. Antall kraftselskaper er på tur ned, omstruktureringen mot få store selskaper i Norge er i full gang. Den strømleverandøren du hadde i fjor, vil du neppe ha til neste år. Det brukes store summer på å kjøpe opp de lokale selskapene. Konsulentene vrirler i rådhuskorridorene og selger et budskap: "nå lønner det seg å selge, dere har fått et utrolig tilbud".

Fattige lokalpolitikere går dessverre på limpinnen. Kommunene selger ut arvesølvet for en kort-siktig kapitalinnsprøyting i ei slunken kommunekasse. Argumenter om at oppkjøperen selvfølgelig skal ha igjen for sin investering lukkes det ørene for. Men det er faktisk det vi ser når vi nå ser konturene av europeiske strømpriser i Norge (hvilket betyr en firedobling).

I Norge har utnyttelsen av vannkrafta først og fremst blitt brukt til å bygge opp samfunnet og gi folk billig strøm. Dette blir det nå slutt på – vannkrafta skal markedsliberaliseres.

STATKRAFT RUSTER SEG FOR FRAMTIDA

De fleste aktørene i kraftmarkedet er enige om dette bildet av utviklingen: om 4-5 år er det 4-5 selskaper i Norge. Om ytterligere 4-5 år er det 4-5 selskaper i Europa. Og når man er enige om et slikt framtidsskildre – så er det jo faktisk det man jobber fram mot. Alt kjøp og salg i dag er rettet inn på å gruppere seg for å være en av de som "overlever". For markedsdemokratene i AP gjelder det Statkraft, derfor vil Stortingsflertallet nå gi Statkraft 16 milliarder til å "kjøpe opp og handle i markedet". I realiteten skal Statkraft spise seg feite på lokale kraftselskaper og begynne å lukte på det internasjonale markedet. Statkraft vil være en ren kommersiell aktør i kraftmarkedet som det ikke er noen grunn til å subsidiere. På sikt vil Statkraft, i likhet med Statoil og Telenor, havne på børs og bli delprivatisert. Dette er uttalt målsetting fra de store partiene på Stortinget. Derfor har RV gått imot å gi Statkraft det de ber om – dette er å

gjøre kua feit før slakt på bekostning av fellesskapets råderett over naturressursene.

ALTERNATIV INVESTERING

Hvis staten ønsker å forhindre oppkjøp av de kommunale kraftselskapene, bør pengene gå til å styrke kommuneøkonomien, slik at dagens eiere ikke føler seg tvunget til å selge. Men dette bryr ikke AP seg om. I debatten om bevilgningen til Statkraft har vi ikke hørt et eneste ord om hvilke konsekvenser 16 mrd får for inflasjon og økonomien i offentlig sektor. Men det å overføre 16 mrd til kommunene via salg av arvesølvet, har visst bare positiv effekt.

RV sitt alternativ er å bruke penger til å styrke kommuneøkonomien og dermed holde kraftselskapene på lokale hender. 16 mrd kunne også i stedet vært brukt til å bygge ut ny infrastruktur, investeringer som ville kaste av seg på sikt. Det er en grell kontrast mellom de ynkelige 200 millionene "ministeren" er villig til å bruke på bredbånd, og de 16 mrd Statkraft får for å leke Røkke i kraftbransjen.

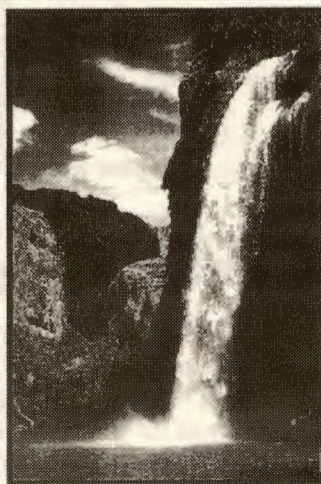
NY KAMP

Det er fortsatt ikke for sent å kjempe mot det som skjer i kraftbransjen. Men det betyr en ny allianse mellom fagbevegelsen – først og fremst El&IT-forbundet, forbrukerne og de politikerne som er uenig i privatiseringen av vannkraftressursene i Norge. Når kommer denne alliansen?

Finn Olav Rolijordet er partisekretær i RV og sitter i kommunestyret for RV på Gjøvik

Kraftkokeboka

Ikke selg av arvesølvet.
Om endringene i kraftmarkedet – fusjoner og privatisering av kraftselskaper

Rød Valgallianse

Kraftkokeboka (kr. 40)

RV har fulgt utviklingen i kraftbransjen på nært hold. Heftet dokumenterer hvordan et lite antall storselskaper er ved å skaffe seg kontroll både i Norden og internasjonalt. Heftet går også inn på hvordan det er mulig å reise en front mot privatisering, og på fagbevegelsens rolle.

Bestilling:

Skriv navn og adresse, så sender vi hefte + giro
Rød Valgallianse
Osterhausgate 27, 0183 Oslo
tlf. 22 98 90 50, fax 22 98 90 55
e-post rv@rv.no, www.rv.no

ATTAC gir nye m

For to år siden var ingen interessert i å danne ATTAC i Norge. Nå strømmer medlemmer til, og lokalgrupper vokser fram som paddehatter. Hva skyldes denne forandringen i holdninger, og hva kan ATTAC bety framover?

Det ble gjort forsøk på å danne ATTAC i Norge på for to år siden, men interessen var laber. Jeg var en av dem som var med på møter om ATTAC da, og som ikke så noen grunn til å starte en norsk avdeling av ATTAC. Jeg syntes plattformen til ATTAC var ganske snever med fokus på de verste utvekstene av spekulasjonsøkonomien uten å gå i dybden på årsakene til fattigdommen og de store forskjellene i verden. Jeg trodde heller ikke ATTAC ville utløse noen nye krefter, men at det bare ville være de samme aktive personene som ville møtes med nye hatter. Nå jobber jeg entusiastisk for ATTAC, og tror det gir store muligheter for å få med mange nye personer i arbeid mot markedsliberalismen og for et samfunn der det er hensyn til mennesker og miljø, ikke profitten, som styrer utviklingen.

ET VENDEPUNKT

De store demonstrasjonene og sammenbruddet i forhandlingene i Verdens handelsorganisasjon (WTO) i Seattle i månedsskiftet november/desember 1999 kan bli stående som et historisk vendepunkt. Det var en unik samling av folkelige organisasjoner fra hele verden som sto sammen i kampen mot interessene til de multinasjonale selskapene og de rikeste landene. Det var en allianse av folkelige organisasjoner og utviklingsland som stoppet en ytterligere deregulering og liberalisering av verdenshandelen til fordel for storselskapene. Ett år tidligere brøyt forsøkene på å lage en multilateral investeringsavtale (MAI-avtalen) sammen, ikke minst takket være arbeidet til og

protestene fra frivillige organisasjoner verden over.

Etter Seattle har det ikke vært mulig for de internasjonale institusjonene som WTO, Verdensbanken, det internasjonale pengefondet (IMF) og deres regionale avdelinger å avholde konferanser uten at det møter opp tusenvis av demonstrasjoner. Det er umulig for dem å ta sine avgjørelser i lukkede rom skjult fra offentligheten.

EN ANNEN VERDEN

Samlingen av fagforeninger, bondeorganisasjoner, solidaritetsbevegelser, menneskerettsorganisasjoner, miljøbevegelsen og andre som dannet fronten mot MAI-avtalen og ytterligere liberalisering innen WTO, har nå begynt å utforme sin egen agenda, – ikke bare protestere mot det makthaverne prøver å få gjennom. Da 10 000 personer fra 120 land møttes i Porto Alegre i Brasil i januar 2001 under parolen "En annen verden er mulig", var det et klart tegn på at det skjer viktige ting i de folkelige bevegelsene. Selvsagt spriker det mye i standpunkter og analyser, men fronten er samlet mot den markedsliberalistiske politikken som dominerer verden, og den står sammen med undertrykte folk og nasjoner i Sør. Det er et godt utgangspunkt.

UTLØSER NYE KREFTER

ATTAC har utviklet seg politisk. Den internasjonale ATTAC-bevegelsen spilte en viktig rolle både i Seattle og under World Social Forum i Porto Alegre. ATTAC er en av de viktige drivkreftene i kampen mot tjeneste-

avtalen (GATS) i WTO, og mot ytterligere liberalisering innen WTO, bevegelsen har utviklet analysene på Verdensbankens rolle, står sammen med bondeorganisasjonen Via Campesina i kampen for småbøndenes interesser verden over – for å nevne noe.

Det har vist seg at ATTAC har truffet noe i deler av folket, og dekker et behov for organisering. Når 3-4000 melder seg inn i ATTAC i Sverige i løpet av noen måneder, og over 1000 i Norge etter et par uker, så viser det at det er et behov. Partiene dekker ikke dette behovet, og motsetningene går delvis på tvers av partiskiller. Mange organisasjoner tar opp deler av det som går under betegnelsen "globalisering", men utenom ATTAC finnes det ingen felles samlende organisasjon.

Jeg har endret standpunkt til ATTAC fordi jeg ser at det utløser nye krefter. Om det i Asker der jeg bor, er mulig gjennom dannelsen av ATTAC å få med ti nye personer i aktivt politisk arbeid, skape en møteplass for de to-tre håndfullene av radikale som er aktive nå i ulike foreninger, og kanskje igjen få med passive medlemmer i bl.a. RV, ja, så vil det bety mye. Vi snakker ikke om å få med hundrevis på hvert sted, men kanskje noen flere, kanskje noen titalls. Til sammen blir det hundrer og tusener som kan få ny kunnskap, som kan gå i spissen for informasjon og aksjoner både sammen og gjennom andre foreninger og organisasjoner. Det er slik folkebevegelser dannes og vokser fram.

Aksel Nærstad jobber i Utviklingsfondet og er tidligere leder av RV

På tur for Folkestyre, rettferd & miljø

Rom: Seattle – Praha – Nice – Gøteborg. Tid: nittensyttito – nittenttittifire – totusenogjagland.

Korleis skulle ein tenke, tid eller rom? Nokre av dei aktivistane som hadde vore med i Praha på protestane mot Verdsbanken/IMF ville tenke rom. Aktivistar med

ein sterkare tilknytning til Nei til EU ville tenke tid, akkurat slik den nasjonale Gøteborgaksjonen i Oslo allereie hadde tenkt.

Kompromisset ser ut til å ha vorte at *brngtbrg2001* – for folkestyre, rettferd & miljø fungerer som ein turoperator med stor poli-

tisk tumleplass og at Nei til EU i Bergen mobiliserer på eit Neigrunnlag. Til no har *brngtbrg2001*, i motsetnad til *brgnprh2000*, slitt med å få økonomisk støtte frå fagorganisasjonane. Dessverre er ein årsak til dette at Gøteborgaksjonen i Oslo

også har sendt søknader til fagorganisasjonar i bergensområdet. Men ein får håpe det løyser seg etter kvart, og ein ikkje ender opp med at det vert send enda meir pengar til Oslo.

Brngtbrg2001: www.geocities.com/brngtbrg2001; e-post:

brngtbrg2001@hotmail.com; telefon: 55 32 40 05 eller 970 46 378 (Dag Hovland); post: pb. 290 Sentrum, 5804 BERGEN.

Avreise om morgonen torsdag 14. juni (tilbake i Bergen 17. juni.)

Tur og overnatting mellom 750,- og 1250,-. EE

uligheter

Attac i Bergen

Interessa om Attac i Bergen har vore ganske stor.

Eit oppstartmøte med om lag 150 menneske valde ei arbeidsgruppe til å førebu eit skipingsmøte så snart som råd, og planen er no ein skipingskonferanse/festival 9. juni.

Ein har ei e-postliste med omlag 130 stykker tilslutta til å spre informasjon om lokale aktiviteter. I tillegg til arbeidsgruppen i Bergen er det startet opp en gruppe på Nygårdshøyden.

red.

Quo vadis ATTAC?

ATTAC-rørsla har spreidd seg som eld i tørt gras. I dei fleste større byer og nokre mindre er arbeidet no i gang for å dra i gang lokale grupper. Og RVarar er med på dei fleste oppstartingane.

Av Pål Hellesnes

Sjølv om ATTAC engasjerer mange folk, er det særskilte oppfatningar av kva ATTAC skal vera, og korleis organisasjonen skal utvikla seg. Ordskiptet går aktivt på mange plassar der RVarar har engasjert seg – kva no? Opprør har tatt ein prat med to av dei som var med på arbeidet med å starta ATTAC i Trondheim.

Per Inge Mathisen er student og leiar for Sør-Trøndelag RV. Han var blant dei som tok initiativet til oppstarting av ATTAC i Trondheim, og sitt som vara i interimstyret. Avdelinga i trønderbyen har fått ein "flying start", med opp mot 100 deltakarar på oppstartsmøtet, og 2 bydelslag allerede.

Kvifor har ATTAC vorte så populært?

– Det er vanskeleg å gi noko enkelt svar, men det er klart at det heng saman med den store kapitalismekritiske rørsla vi har sett veksa fram utover 90-talet, med opprøret i Chiapas, markeringane i Seattle og Praha og liknande utslag. Eg trur dette har skapt interesse for den typen spørsmål ATTAC jobbar med.

OPEN FRAMTID

Mathisen framhevar at det framleis er eit ope spørsmål korleis ATTAC vil utvikla seg, og kva for innretting rørsla vil få i Noreg.

– ATTAC er heilt klart ein kapitalismekritisk rørsla, og det er ein god plattform for å jobba vidare. Men det er opent korleis ATTAC vil koma til å sjå ut. Slik det ser ut for meg er det eit forum der det blir lett å spreia våre idear og analyser.

Arne Byrkjeflot er nestledar i LO i Trondheim, og var med på oppstartinga av Trondheim ATTAC. Han oppfattar ATTAC som ei sprikande rørsla.

– ATTAC inneheld både revolusjonære og folk som berre vil gjera kapitalismen litt snillare. Om ein ser på det politiske grunnlaget for ATTAC, slik det er utforma i Frankrike, så er det først og fremst ei rørsla for å tøy-

la marknaden, ikkje for å utforma noko alternativ. Men i dette ligg det eit potensielle: Om ATTAC vil få gjennomført sine reformkrav er dei nøyde til å gå langt, t.d. bryt Tobin-skatten grunnleggande med interessene til nokre av dei mektigaste grupperingane i moderne kapitalisme. Poenget er jo at det som tidlegare var sosialdemokratiske reformtankar no er meir og meir revolusjonære, i og med at dei bryt så grunnleggande med logikken i det kapitalistiske systemet.

Både Byrkjeflot og Mathisen er samde om at det er viktig at RVarar og andre sosialistar jobbar for å radikaliserer ATTAC-rørsla.

– Vi må vera med som aktivistar og vanlege medlemmar, seier Mathisen. – Gjennom å vera aktive i organisasjonen, og ryddige i samarbeid med andre, kan vi påverka ATTAC i riktig retning. Det viktigaste er at ATTAC vert ein aktivistorganisasjon med brodd mot systemet. For å få til det er det viktig at vi er aktive i å spreie våre idear i rørsla.

Byrkjeflot sluttar seg til at ATTAC må vera grunnplansorientert.

– Eg er redd for at dette berre skal verta ein toppstyrt rørsla for "snillare kapitalisme". For meg er det sentrale at ATTAC må jobba konkret med dei utslaga av globaliseringa som råkar folk i Noreg.

– Kva for saker tenker du på då?

– Det er særleg to strids-spørsmål som vil verta aktuelle framover. Det eine er freistnadene på å laga eit verdsfemnande frihandelsregime for tenestar – GATS – og det andre er når EØS-avtalen no tvingar Noreg til å innføra anbod i kollektivtrafikken. Dette er to konkrete utslag av globaliseringa som vil få store konsekvensar i Noreg. ATTAC må jobba for å stilla krav til norske styresmakter, ein må jobba "lokalt" med dei globale problema.

EU-SPØRSMÅLET
Heilt frå starten av har EU-

saka vore ein heit potet i ATTAC-samanheng. Stiftingsmøtet i Oslo vedtok at dei ikkje skulle ta stilling til EU-spørsmålet, og i Trondheim var dette og ein av diskusjonane. Blant folk i RV er meiningane delte om kor stort problem dette er.

– Eg er ikkje redd for at ATTAC skal fungera som ein reiskap for Ja-sida. Om nokon vel å gå frå Nei til Ja, er det deira sak, men eg trur at ATTAC eller ikkje ATTAC har lite å seia for den utviklinga, hevdar Mathisen.

Byrkjeflot er meir uroa over nokre av utviklingstrekk.

– Det at det leggst så stor vekt på å få med Ja-folk i ATTAC frå somme hald ser eg på som eit problem. Det kan svekka ATTAC, og gjera organisasjonen mindre viktig.

– Kan ATTAC gi Ja-folka etterlengta radikal legitimitet?

– Ja, nettopp. Det sentrale i dette spørsmålet vert om ATTAC tør å arbeida med EU-relaterte nasjonale kampsaker, som t.d. følgjer av den frie indre marknaden gjennom EØS-avtalen. Om desse sakene vert ein del av ordskiptet og aktiviteten i ATTAC, trur eg at det vert mykje vanskelegare for Ja-folk å skaffa seg legitimitet gjennom å vera med i ATTAC.

IKKJE EIT BLAFF

Mathisen trur ikkje at ATTAC vil verta eit blaff, og har tru på organisasjonen på lang sikt.

– Sjølv sagt er det vanskeleg å spå, men eg trur at ATTAC kan verta den viktigaste samlande fronten for ei breitt definert venstreside. ATTAC er eit utslag av ei internasjonal rørsla, og det typiske for mange av dei kapitalismekritiske rørsle som har dukka opp i den siste tida er at dei er breitt samansette. Her finn vi både fagrørsla, miljøorganisasjonar og bønder. Slik trur eg og ATTAC kan verta i Noreg. Men det er jo sjølv sagt opp til oss og kva vi gjer det til.

Mot EU i Gøteborg

15.- 16. juni drar demonstranter fra hele Europa til Gøteborg for å protestere mot EU og nyliberalismen.

Rød Valgallianse oppfordrer sine medlemmer og sympatisører til å delta i demonstrasjonene i Gøteborg i forbindelse med EU-toppmøtet 15.-16. juni. Rød Valgallianse prioriterer arbeidet med mobiliseringen fram mot møtet og jobber gjennom Gøteborgaksjonen 2001 som RV har tilsluttet seg.

EU-MOTSTAND

Skepsisen og motstanden mot EU øker både internt i EU og i søkerlandene i Øst- og Sentral-Europa. Dette er et resultat av at stadig flere ser EUs politikk i praksis: Det Indre Marked og ØMUen som fører til at velferdsordninger blir undergravet, omfattende privatisering og liberalisering. Søkerlandene blir utsatt for EUs krav om full tilpasning før de kan bli med slik at den samme utviklingen slår ned i disse landene.

Kvinner blir særlig hardt rammet av denne utviklingen. En nylig utgitt rapport fra Vänsterpartiet i Sverige viser hvordan den svenske velferdsstaten har blitt rasert som et resultat av tilpasning til EU. Blant annet har 75 000 arbeidsplasser blitt fjernet i helse- og omsorgssektoren, typiske kvinne-dominerte yrker, for å tilpasse landet til ØMU. I Norge ser vi hvordan EØS-avtalen på tilsvarende måte undergraver offentlig sektor.

RV ser det som en stor styr-

Fra demonstrasjonene i forbindelse med EUs toppmøte i Nice.

ke at Danmark og Sverige foreløpig står utenfor ØMUen. Dette skaper et grunnlag for å føre en felles kamp mot EU i Norden i aktuelle sammenhenger. I Gøteborg vil "nei til euro" være en aktuell parole for aktivister fra Danmark, Sverige og Norge.

SJØLRÅDERETT

En vellykket mobilisering til Gøteborg vil styrke den norske nei-sida. Kombinasjonen av fokuset på den internasjonale solidariteten og kampen for den nasjonale sjølråderetten settes ut i praksis ved å reise til Gøteborg. Når det er flertall mot EU-medlemskap i Sverige på en rekke meningsmålinger stiller det svenske folket krav om sjølråderett på samme måte som et flertall i Norge stemte nei i 1994.

RV vil avvise forsøk på å utvanne EU-profilen i Gøteborg.

Demonstrasjonene er rettet mot et EU-toppmøte. EU er den viktigste aktøren i Europa for å fremme utviklingen hvor makt flyttes fra nasjonalstater til multinasjonale selskaper og overnasjonale institusjoner som EU. Det er derfor viktig å konkretisere kampen – si nei til EU.

Vi ser ingen motsetning i å si nei til EU og demonstrere sammen med aktivister fra EU-land hvor medlemskaps-spørsmålet ikke er aktuelt på samme måte som i Norge.

Vi vil argumentere for vår linje, nei til EU, og argumentere mot at det er nok å stille reform-krav til EU-systemet. EU er ikke et prosjekt som kan brukes til å skape et sosialt Europa – derfor bør kravene dreie seg om å ta makta tilbake fra EU, avvise hele EU-prosjektet.

OPPOSISJON

Som et resultat av de store demonstrasjonene i Seattle, Praha, Davos, Nice osv. har overklassen fått et behov for å møte demonstrantene med noe mer enn tåregass og gummikuler. Overklassen ser at de mister legitimitet og er derfor på jakt etter en føyelig og ansvarlig opposisjon for å skape et bedre inntrykk av seg selv og splitte den internasjonale kampen mot økonomisk globalisering.

RV vil derfor jobbe mot at demonstrantene skal la seg lede inn i en bakevje med dialog med EU-byråkratene om reform-krav. Progressive krav om f.eks. Tobin-skatt står i skarp kontrast til EUs egen grunnlov som setter prinsippet om fri flyt av kapital øverst. Det er ikke noe krav som kan innfris gjennom å gå i dialog med EU.

Kampen mot ny-liberalismen og EU står i Gøteborg 15. og 16. juni. RV vil delta i begge demonstrasjonene – både fredagsdemonstrasjonen "Ut ur EU" og lørdagsdemonstrasjonen "Et annorlunda Europa". Vi mener det er viktig å gi begge demonstrasjonene et folkelig, nei-til-EU preg. Samtidig vil RV arbeide for å vise sammenhengen mellom kampene som føres mot IMF, Verdensbanken og andre redskaper for markedsliberalismen og kampen mot EU, gjennom bl.a. å reise parolen "Nei til markeds-makt - Oppløs EU".

Bli med til Gøteborg!

Siden RV-landsmøtet vedtok sin oppfordring om å dra til Gøteborg og demonstrere mot EU og all markeds-makt, har flere ting understreket viktigheten av dette.

Først EUs utilbørlige press mot Norges rett til å regulere matinnførsel til landet, og så utspillet om at EU-toppene ser det som rett og riktig at de skal kontrollere bruken av oljeressursene i EØS-området. I Gøteborg skal de finpusse enda mer på den maskina som skal gi markeds-kref-tene enda friere spillerom i

Europa, inkludert over oss i EØS-området og de nye søkerlandene de jobber for å få inn under sin jernhæl.

At USAs president Bush skal ha et toppmøte med EU-bossene dagen før EU-konferansen, bør gi litt ekstra fart i mobiliseringen. Men det er først og fremst den mest reindyrka representanten for markedsliberalismen i vårt hjørne av verden vi skal vise styrke mot ved denne korsveien. Det er de som har planlagt å rykke fram sine posisjoner i Gøteborg. Vi skal gjøre det vi

kan for at de drar skuffa derfra!

Gøteborgaksjonen 2001 har ordna overnattingsplasser og busstransport. Det gjelder nå for oss å fylle opp plassene! Du kan melde deg på gjennom nettsida til Gøteborgaksjonene – <http://goteborgaksjonen.fix.no> – eller ved å ringe 23 35 45 80 og spørre etter Jan Terje Kristiansen eller andre fra Gøteborgaksjonen. Disse buskene går fra Oslo, men folk som kommer andre steder fra, hvor det ikke er lokale aksjonsgrupper, kan også hekte seg på her.

Det er tilbud for de som både vil være med på det meste og for de som bare vil ha med seg demonstrasjonene fredag 15. juni kl 1800 og lørdag 16. juni kl 1000.

De aller fleste bussene vil nok gå på fredagen, slik at de er framme i god tid før kl 1800. Men det går også busser slik at de som vil ned til Bush-demonstrasjonen torsdag også rekker fram. Gøteborgaksjonen er ikke tilslutta den demonstrasjonen, men det foregår seminarer og andre arrangementer i Gøteborg

helt fra 12. juni av, slik at flere ønsker å dra ned tidligere.

Som sagt, det vil være mange aktivitetstilbud utenom de to hoveddemonstrasjonene. Nettsida til Gøteborgaksjonen har en løpende oppdatering. Det blir også flere seminarer utover lørdagen, etter at toppmøtet er over, og en skikkelig fest om kvelden, ryktes det. Så de som har muligheter til å være over til søndagsbussene oppfordres til å gjøre det!

Arnljot Ask

illustrasjonsfoto: klassekampen

Fleksibilitet med sekstimersdag!

Økt arbeidspress i dagens arbeidsliv gjør at sykefraværet øker og at flere blir uføretrygdet, ikke minst kvinner. 6 timers normalarbeidsdag med full lønnskompensasjon vil styrke kvinners økonomi, både som yrkesaktive og pensjonister.

I Dagsavisen 10. april forteller LOs nestleder Gerd-Liv Valla at individuelle løsninger når det gjelder arbeidstid ikke er egoistisk. Om lag halvparten av de yrkesaktive kvinnene i Norge jobber deltid, og har helt uten lønnskompensasjon "valgt" individuelle løsninger på konflikten mellom omsorgsoppgaver og arbeidslivets krav.

Kvinnens inntekt er 58 prosent av menns i dagen Norge, en del av dette lønnsgapet skyldes nettopp deltid. Kvinnene betaler altså for at det ikke er politisk vilje til å innføre 6 timers normalarbeidsdag. Kvinner i deltidsarbeid taper pensjonspeng også, hvem er det som tror at dette er egoistiske løsninger?

MELLOMTITTEL

Fleksitidsordningene i staten har fungert godt for Valla, og det er fint! For oss som arbeider på sengeposter på sjukehusene krever arbeidet at vi følger oppsatte turnusplaner, og ingen kan "flekse" uten at neste skift er på plass.

Sånn er det i barnehagene og på bussene, og for alle som

gjør viktige jobber uten egen kontor plass. Om vi fikk fleksible ordninger som bygger på at 6 timer er det normale, så ville det bli enda bedre for dem som kan være fleksible – og for oss andre.

Mange har glede av å samle opp ferie, men hvis Valla virkelig tenker nytt så står da ikke det i motsetning til kortere daglig arbeidstid? Mange har behov for å

hvile etter den daglige slitastjen og få større plass i den daglige tidsklemma. Det går ikke å samle daglig tilsyn av familiens eldste til annenhver onsdag, eller gjøre unna kjøringene til håndball og ballett en gang i uka.

MELLOMTITTEL

Det økte arbeidspresset i dagens arbeidsliv gjør at sykefraværet øker og flere blir uføretrygdet. Særlig i helsevesenet er arbeidet og belastningene med turnusarbeid så slitsomt at de færreste arbeider i full stilling hele sitt yrkesaktive liv.

6 timers normalarbeidsdag

med full lønnskompensasjon vil styrke kvinners økonomi, både som yrkesaktive og pensjonister. Etter min mening er det verken gammeldags eller egoistisk.

MELLOMTITTEL

Kollektive løsninger er fortsatt de beste løsningene for alle som ikke har fagforeninger som er sterke nok til å lage gode individuelle avtaler på arbeidstakers premisser.

I arbeidet mitt som jordmor møter jeg av og til kvinner som ikke orker å velge sjøl i en abortsituasjon, disse erfaringene rokker ikke ved standpunktet om sjølbestemt abort som en særdeles viktig rettighet for alle kvinner.

Gerd Liv Valla orker ikke at andre skal fortelle henne at sekstimersdagen er mer "riktig" enn hennes eget valg. Argumentene for sekstimersdagen er så mange og så overbevisende at om hun ikke personlig vil ta dem innover seg, så må hun gjøre det som LO-leder.

Eli Aaby er landsstyremedlem av Kvinnefronten

kunst!

Bendik Wold:

Etter Seattle: Etter Seattle

Camilla Bakken Øvald
og Bendik Wold:

All litteratur er politisk

Kjartan Fløgstad:

Delte meningar

Maja Ratkje: **Manifest**

Dag Eivind Undheim Larsen:

Kitsch versus kunst

Kim Hiorthøy: **Om 'Tegninger
for en hundrings'**

Lars Nygaard:

Smykker med pigger

Karin Haugen: **Kanonbra**

Ingvild Kaarvann Berntzen:

Klassisk moderne

Cathrine Holst: **Kampen mot illu-
sjonene – og visjonene?**

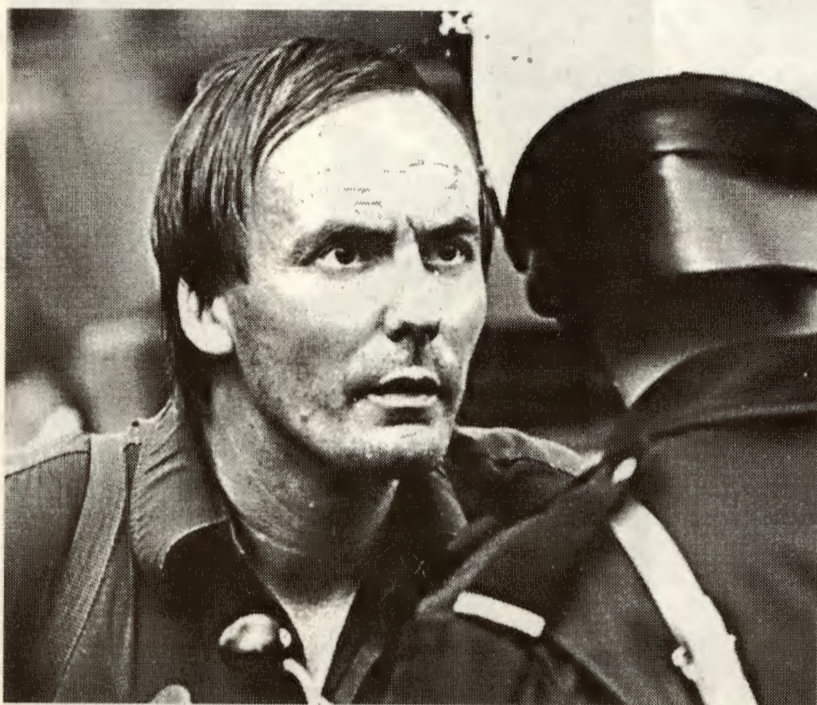
Nytt, sosialistisk tidsskrift:

Årsabonnement kroner 100
(150 for institusjoner).

986 96 916 (Håkon Kolmannskog)
demo-bladstyret@egroups.com
<http://home.no.net/rodfront/>

demo
– for sosialistisk folkestyre

Boikott Israel

Erling Folkvord er 3. kandidat for Oslo RV, og nestleder i RV

Den nye palestinske intifadaen har igjen satt et søkelys på staten Israels brutale okkupasjon av Palestina. RV oppfordrer til internasjonal solidaritet mot undertrykkerstaten, og støtter kravet om boikottaksjon mot vareimport fra Israel.

Av Lars Akerhaug

Tirsdag 4. februar – samme dagen som krigsforbryteren Ariel Sharon ble valgt til ny statsminister i Israel – var det i Oslo et møte hvor Palestina-aktivister tok initiativ til en aksjon for forbrukerboikott av israelske varer. Aksjonen Boikott Israel retter seg særlig mot den siste rekken av israelske overgrep, men også mot den stille utpininga av det palestinske folket som gjennom hele 90-tallet har foregått i ly av Osloavtalen.

TORTUR OG OKKUPASJON

Staten Israel bryter folkeretten på flere punkt, for eksempel er det slik at Israelsk lovgivning autoriserer statlig bruk av tortur i vanlig etterforskning – en lovgivning som først og fremst rammer palestinerne. Videre er det slik at Israel gjennom den vedvarende okkupasjonen av Vestbredden og Gaza og ved å nekte de palestinske flyktningene å vende hjem bryter FN-resolusjonene 242 og 336. Situasjonen på vestbredden

og Gaza har – på tross av det inntrykket man kan få i media – ikke bedra seg siden Oslo-avtalen. Blant annet har antallet bosettinger økt med flere tusen siden Oslo-avtalen ble inngått.

MER KRIG

Med den opptrappa krigføringa står Israel daglig ansvarlig for tortur, drap på barn, ødeleggelse av land og okkupasjon av palestinske områder. Den israelske hæren har blant annet ødelagt store områder dyrka mark i Gaza og på vestbredden. Sammen med den økonomiske isolasjonen av de palestinske selvstyreområdene er følgen at den palestinske økonomien blir rasert. I tillegg har den militære opptrappinga mot steinkastende ungdom ført til at 13 000 palestinere er såret og omlag 200 døde siden begynnelsen av intifadaen. Alt dette gjør at situasjonen for palestinerne er verre enn noensinne.

DISKRIMINERING

Også innenfor den israelske staten blir problemene større. Palestinerne i Israel, de "israelske" araberne gjør nå opprør mot en stat som mer tydelig enn på lenge viser seg å være en rasistisk stat. Dette har gitt utslag i lav oppslutning blant palestinerne ved det israelske statsministervalget og i mer opptøyer og uro enn på svært lenge. I Israel er det en klar favorisering av de jødiske gruppene. Mens millioner av palestinske jøder ikke får vende tilbake til sitt eget land, har all verdens jøder rett til å bosette seg i okkupasjonsmakten Israel.

Erling Folkvord sin appell til Palestinademoen i Oslo, 21. april.

Det er krig i Israel og i Palestina. Israel har igjen ført krigen inn på syrisk og libanesisk jord. Det nye med den palestinske al aqsa-intifadaen som starta i september, er at palestinarene til ein viss grad skyt tilbake. Militært er dei fullstendig underlegne, men dei har retta ryggen og bruker dei våpna dei har. Israelske soldatar dør i kamp.

Etter folkeretten har dei som er okkupert rett til å skyte mot okkupantmakta, slik norske motstandsfolk gjorde for 60 år sia.

KRIGSBROTVERK

Israel begår nye krigsbrottsverk kvar einaste dag. Også på dei dagane da israelske bulldosarar ikkje knuser palestinske hus, og israelske soldatar ikkje fyrer av ei einaste kule mot steinkastande ungar, mot palestinsk politi eller mot væpna palestinsk militis.

Når ein okkupant byggjer hus på okkupert land for at okkupantane skal busette seg der, er det brot på den konvensjonen om krigsbrottsverk som Stortinget har godkjent. Derfor er det riktig å karakterisere Israel som ein krigsforbrytarstat.

FOR BOIKOTT

Ei gruppe palestinaaktivistar har i fleire veker stått på stand og argumentert for Israel-boikott. No får dei fleire med seg. RV utfordra torsdag 19. april den vanlegvis svært så moralske forretningsmannen Stein Erik Hagen – Rimi-Hagen – til å bli med på å boikotte krigsforbrytarstaten Israel. Hagen har ikkje svara enda, men ein av direktørane hans seier at: "Det er helt uaktuelt for oss å ta noe politisk standpunkt på det nåværende tidspunkt" (konserndirektør Christian Sulheim til Klassekampen 20.04.01)

Dette er eit forsøk på eit ikkje-standpunkt som ikkje ein gong er muleg å forsvare "på det nåværende tidspunkt". Vi ventar derfor spent på eit forståeleg svar frå RIMI-Hagen som jo er ein kjend tilhengar for etisk handel.

Laurdag 21. april gjekk leiaren i

Arbeidarpartilaget på Grünerløkka ut i Dagsavisen med krav om at bydelen skal boikotte israelske varer. Tilmed i bydel Uranienborg-Majorstua, bydelen bak Slottet, har bydelsutvalet vedtatt ei oppfordring til Oslo kommune og staten om å finne ei anna tomt til den israelske ambassaden. (BU-vedtak i sak 66/01 den 29. mars. Vedtatt mot 1 stemme, Frp.)

NORGE OG ISRAEL

Alt dette er små og svake reaksjonar når vi samanliknar med Israels daglege krigsbrottsverk. Men det viser at stemninga er i ferd med å snu – til og med her i Norge, den staten som sia 1948 har vori sionist-rørsla sin mest lojale støttespelar i Europa.

Når det gjeld krigsforbrytarar har skiftande norske regjeringar to sett reglar: Norge fordømer dei krigsforbrytarane som er fiende av USA. I sjeldne tilfelle skal dei stillast for internasjonal domstol. På andre sida gir Norge hjelp og støtte til dei krigsforbrytarane som er vener med USA. I nokre få tilfelle får dei Nobels fredspris.

Tidleg på 1980-talet vart boikott av apartheid-regimet i Sør-Afrika stilt på dagsorden av ei veksande solidaritetsbevegelse. Til slutt gjorde også Oslo bystyre vedtak om å bli med på boikotten av den store rasiststaten i Sør.

ISRAELSKE VARER

Boikott av israelske varer er ei aksjonsform som alle kan delta i. Norge innfører no israelske varer for nær 2 millionar kroner kvar dag. Det er meire enn i fjor, men likevel eit så lite vareomfang at boikott eller ikkje først og fremst er eit moralsk og politisk spørsmål.

Ingen daglegvarebutikk vil gå konk fordi dei kuttar ut israelske varer. Viss vi jobber målbevisst og langvarig kan det tvert i mot bli sånn at dei forretningane som fortsett å selje varer frå krigsforbrytarstaten får dårleg omdømme og negativ PR.

Akkurat no er boikott av israelske varer eit av dei beste handslaga vi kan gi til dei som står i første rekke i al-aqsa-initifadaen.

RV og Palestina Hva kan du gjøre?

RV har alltid stått på palestinernes side, og var blant de første som tok standpunkt for palestinerne, i en tid hvor de fleste i Norge støttet Israel. Et eksempel på RV'eres engasjement var når to RV-politikere fra Oslo bystyre, Tone Buber og Erling Folkvord, sammen med representanten Karima Abd-Daif dro på studietur til Palestina. En del av hensikten med reisen var å gjøre Ramallah til Oslos vennskapsby. Videre tok de sammen initiativ til en innsamling, Aksjon Betlehem 2000, for gjenreise av ødelagte hus i Betlehem, Beit Jala og Beit Sahor. Blant annet gjelder dette boligområdet rundt huset til Harry Fischer, den tyske legen som ble beskyttet fra et israelsk helikopter og drept da han prøvde å hjelpe sin sårede nabo.

Gi ditt bidrag til Aksjon Betlehem 2000
c/o Tone Buber, Sagstuvn. 7, 0976 Oslo
Kontonummer: 1254 05 07811

Vis din avsky mot de israelske krigsforbrytelsene, og boikott israelske varer og Israel som turistmål. Sjøl om man i første omgang neppe kan vente seg at en slik boikott vil ramme Israel økonomisk er det en av flere måter å engasjere folk mot de israelske menneskerettighetsbruddene og den vedvarende undertrykkinga av Palestinerne.

Boikott følgende varer, og alle andre merker "made in Israel":

Jaffa (appelsiner og grapefrukt)
Carmel (grønnsaker)
Ariel Vin.

Ta kontakt med boikottaksjonen!

E-post: kontakt@boikottisrael.no
www.boikottisrael.no, tlf: 920 95 221
Aksjonen kan støttes på:
kontonummer: 1602.57.50337

Fellesutvalget for Palestina:
www.palestina.no

Sigrid Angen,
Oslo RVs
2. kandidat til
Stortingsvalget

Sigurd Allern i sykkelbukse, Jorun Gulbrandsen i trikot og Jon Michelet på glanset papir – og mange andre revolusjonære i badetøy.

Av Line Schou

Jentegruppe «kupper» sommerleiren

Dette er bare noe av det du vil få se på Rød Sommerleir 2001 – en leir som blir noe ganske annet enn det vanlige. For første gang er leiren planlagt av bare jenter mellom 20 og 30 år. Antakelig er det også første gang på lenge en sommerleir er planlagt fra november av. Jentegruppen har samlet seg på tvers av ulike grupper og fraksjoner i RV og AKP, og vil lage en leir der også sympatisører og nysgjerrige utenfor RV føler seg velkomne. Dette er ikke en leir som lages fordi vi må ha en sommerleir. Jentegruppen vil noe.

– Nå er det på tide at vi slutter å krangle, og i stedet kommer videre i viktige diskusjoner, sier Jorunn Folkvord, en av initiativtakerne. Grunnideen med leiren er først å se på verden rundt oss, deretter på Norge og venstresida generelt og avslutte med fokus på "oss sjøl" og valgkampverksted.

ULIKE SEMINAR

Hva innebærer den nyliberalistiske offensiven og den økonomiske globaliseringen? Hvor sterke er motkreftene? Hva er betydningen av at gud og hverkvinne nå kaller seg feminist? Hvordan ser den norske venstresida ut om ti år? Er RV stort, lite, eller erstattet av noe annet?

Det blir seminar-rekker om blant annet globalisering og globaliserings virkning i sør, ideologi og feminisme.

– Vi vil få til diskusjon, få samlet ulike radikale strømninger, få folk til å komme ned fra sine respektive hauger, ut av inngrodde mønstre og sette kjepphestene på stallen, erklærer jentegruppen. Og det er kanskje lettere å oppnå når unge jenter organiserer?

FEMINISME

Ann-Mari Volden, Elise Malde og RVs andrekandidat i Oslo, Sigrid Angen, jobber med feminisme-delen av programmet. Leieren skal inneholde to egne manne- og damesamlinger, der blant annet kjønnsroller og hersketeknikker skal diskuteres. I tillegg blir det seminarrekke og en plenumsinnledning om feminisme.

– Menn skal ikke interessere seg for kvinnekamp og feminisme bare av solidaritet, men også fordi de sjøl har noe å tjene på det. Tradisjonelle syn på hvordan kvinner og menn skal være virker også hemmende på menn, og gjør den politiske kampen vanskeligere, sier Volden.

De tre er alle hovedfagsstudenter i sosiologi, og vil trekke inn nye tanker hentet

fra kjønnsforskningen for å få debatten videre.

GLOBALISERING

Nina Reim, Kristine Nybø og Line Schou er globaliseringsansvarlige. Det blir to seminar-rekker om globalisering, en om situasjonen i sør, og en om den økonomiske globaliseringen mer generelt. Menyen vil blant annet inneholde en skikkelig kunnskapsopprustning om WTO og den neste forhandlingsrunden. Johanne Bergkvist, Line Schou og Ingrid Baltzersen skal sette sammen et ideologiprogram, der en nærmere granskning av nyliberalismen trolig vil være en av postene.

VALGKAMPVERKSTED

Men kommer virkelig Sigurd Allern? I sykkelbukse? Og vil Jorun G ha på seg trikot?

I hvert fall vil de det på film og plakat. Under mottoet "Lær av fortida!" skal det nemlig varmes opp til valgkampverksted med en retro-valgkampkveld. Ved å se tilbake på fortidas rikholdige skattkammer av kreative og mer eller mindre strategiske valgkamper skal vi finne inspirasjon til en helgs valgkampverksted. Og det blir grillfest, bading, voksenprøve, flørt og fjas.

Rød Sommerleir! 9.-15. juli

HVOR? Strand leirsted utenfor Sandefjord.

■ **KVINNEKAMP** vil være en av flere røde tråder gjennom debatten på Rød Sommerleir 2001. Utviklinga i verdensøkonomien er noe annet vi vil se på. Hva skjer? Hva betyr **GLOBALISERING**? Er munn- og klovsyken et resultat av globalisering eller industrielt jordbruk?

■ Hva betyr utviklinga av kapitalismen for kampen for sosialisme? **TEKNOLOGIEN** gir oss alle tenkelige og utenkelige muligheter, men **MILJØET** setter klare begrensninger. Hva betyr dette for oss og vår kamp?

■ **VENSTRESIDA** i Norge er mangfoldig, med mange ulike retninger. Hva er likheter og ulikheter? Hvordan kan kampen for et sosialistisk Norge styrkes? Hvilke allianser kan bygges?

■ Hvordan sørger vi for at Rød Valgallianse kommer inn igjen på **STORTINGET**? De siste dagene har vi valgkampverksted, hvor vi både snakker politikk og aktivisme!

■ «Pionerleir» er en egen leir for barn fra 6-15 år. Pionerene sover i telt og har sitt eget opplegg. Det blir kanopaddling, nattløp, bading, høytlesing, fotball, krabbefisking og sol og sommer.

Leiren arrangeres av RV, AKP og Studieforbundet for Folkeopplysning. Mer info på tlf. 22 98 90 50, eller på e-post: roed_sommerleir@sosialisme.no.

Rød Ungdom:

Antirasistisk sommerleir!

Når? 6.-12. august **Hvor?** Tromøya

Pris: kr 800,-

Mer på <http://www.sosialisme.no>

Ta kontakt med ditt fylkeslag:

RV sentralt

Osterhausgt. 27, 0184 Oslo
tlf: 22 98 90 50; fax: 22 98 90 55
e-post: rv@rv.no; www.rv.no

Østfold

Anne Steinsland, Mikkjelbergbakken 10,
1832 Askim, tlf: 69 88 59 40
e-post: a-steins@online.no

Akershus

Linda Tangen
Frydenbergveien 28, 0575 Oslo
e-post: lindawt@student.matnat.uio.no
e-post: akershus.rv.no

RV-kontor: Osterhausgate 27
Tlf: 22 98 90 50, fax: 22 98 90 55

Oslo

Olaf Svorstøl
Motzfeldtsgate 5, 0187 Oslo
tlf: 22 17 99 02, e-post: oslo@rv.no
RV-kontor: Osterhausgate 27
tlf: 22 98 90 50, fax 22 98 90 55
Bystyregruppa: tlf: 22 86 19 21

Hedmark

Harald Dyrkorn
2100 Skarnes, tlf: 62 96 22 96
e-post: haralddy@online.no

Oppland

Michael Hall, Johan Castbergsgate 36,
2815 Gjøvik, tlf: 61 17 65 15
e-post: mi-ha@online.no

Buskerud

Sigbjørn Birkeland, Boks 310
3471 Slemmestad, tlf: 31 28 08 72
e-post: ana-tayl@online.no

Vestfold

Per Jørgensen, Vardenlia 4 C, 3227
Sandefjord, tlf: 33 46 53 42
e-post: perj@vestfoldnett.no

Telemark

Morten Halvorsen
Søndre Skogenveien 4, 3679 Notodden
tlf: 35 01 33 93
e-post: mo-halv2@frisurf.no

Aust-Agder

Knut Henning Thygesen
Øvregate 16, 4950 Risør
tlf: 37 15 14 51, e-post: kos@aa.telia.no

Vest-Agder

Vetle Mangseth
Gunhildsvei 67, 4633 Kristiansand
tlf: 38 01 23 27
e-post: vetmangs@online.no
RV-kontor:
Kristian 4desgate 25
tlf: 38 02 30 04
e-post: rvagder@online.no

Rogaland

Leiv Olsen
Admiral Cruysgate 24
4012 Stavanger
tlf: 51 52 59 18 (p)
tlf: 51 78 80 41 (j)
e-post: leolsen@online.no

Hordaland

Sigurd Solberg
Boks 229, 5701 Voss
tlf: 56 51 04 73 / 56 51 35 00,
e-post: sigurd.solberg@c2i.net
RV-kontor:
Postboks 992, Vestre Torggate 6,
5808 Bergen, tlf: 55 31 64 21
faks: 55 31 99 70
e-post: bergenrv@online.no

Sogn & Fjordane

Ottar Uglum, Håland, 6993
Høyanger tlf: 57 71 29 21
e-post: ouglum@sf.telia.no

Møre & Romsdal

Odd Stensholt
Grasskaret 8, 6429 Molde
tlf: 71 21 55 34, 93 86 79 29
e-post: ostensho@online.no

Sør-Trøndelag

Per I. Mathisen
Leinumveien 22, 7080 Heimdal
tlf: 73 50 97 05, 98 84 12 35
e-post:
Per.Inge.Mathisen@idi.ntnu.no

RV-kontor: Postboks 4319
Hospitalsløkkan, 7417 Trondheim
Tlf: 73 52 57 70, fax 73 52 52 78

Nord-Trøndelag

Solveig Aamdal, Vestberget 11,
7650 Verdal, tlf: 74 04 26 18
e-post:
solveig.aamdal@SU-NT.sni.telemax.no

Nordland

Gunnar Aarstein, 8324 Digermulen
tlf: 76 07 68 88

e-post: gaarstei@online.no

Troms

Frode Bygdnes
St. Olavsgt. 31, 9405 Harstad
tlf: 77 06 92 60, fax: 77 06 92 61
e-post: bygdnes@online.no

Finnmark

Synnøve Thomassen
Sorenskriverveien 13, 9511 Alta
tlf: 78 44 09 57
e-post: oeheitma@online.no

1. MAI-AKSJONEN 2001: INTERNASJONAL SOLIDARITET

20KR TIL AFRIKA

LO, Arbeiderpartiet og Norsk Folkehjelp står sammen om internasjonal solidaritet. I år går vår støtte til Afrika, spesielt til forebyggende tiltak mot Hiv og Aids. Støtt vårt solidaritetsarbeid – gi 20 kr til Afrika!

Ta initiativet til innsamling på DIN arbeidsplass, og send pengene til kontonr: 9008 09 51883, eller ring givertelefonen 820 43 088 (100 kr per tellerskritt).

Ja, eg vil bruke pengar på ei god sak:

- medlemskap i RV, inkludert bladet Opprør 9-10 ganger i året (kr. 400)
- medlemskap i RV, inkludert Opprør (trygda og studentar, kr. 200)
- abonnement på Opprør (kr. 100)
- abonnement på Raud Ungdom sitt blad Rebell (kr. 100, støtteabo kr. 200)
- Ja, eg blir med på RV sin sumarleir 9.-15. juli
- Ja, eg blir med på RU sin sumarleir 6.-12. august

Navn:

Adresse:

Postnr: Sted:

Tlf. privat: E-post:

Dato: Sign:

PORTO

Rød Valgallianse
Osterhausgate 27
0183 OSLO

Tlf: 22 98 90 50
Faks: 22 98 90 55
e-post: rv@rv.no